

Arrest

nr. 242 854 van 23 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juni 2020 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BONUS, die *loco* advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 april 2020 neemt de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Gelet op het advies van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op 16.01.2020.

Bij gebrek aan het advies van de academische besturen of schoolbesturen, binnen twee maanden na de op 17.12.2019 ingediende aanvraag.

*Overwegende dat de genaamde (...)
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;*

REDEN VAN BESLISSING :

In toepassing van artikel 61, § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten : wanneer zij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt :

en

Art. 103.1° van het KB van 08/10/1981: Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om In België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer haar een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en zij na de eerste twee jaren van haar studie niet minstens 45 credits behaalde;

Overwegende dat betrokkene in september 2017 met een D-visum naar België kwam voor studies aan de Universiteit Saint-Louis voor de richting Bachelier en sciences économiques et de gestion in het academiejaar 2017/2018 te volgen;

Overwegende dat betrokkene in het academiejaar 2018/2019 van richting veranderde en zich inschreef in de richting bachelier en Ingénieur de gestion aan Universiteit Saint-Louis;

Overwegende dat betrokkene na 2 academiejaren niet slaagde en voor het academiejaar 2019/2020 een weigering tot (her)inschrijving kreeg van de Universiteit Saint-Louis, wegens het niet behalen van de opgelegde studievoortgang; dat we hieruit kunnen besluiten dat zij na twee jaar slechts 22 studiepunten behaalde en voor 8 studiepunten werd vrijgesteld;

Overwegende dat betrokkene nu voor de verdere verlenging van de A-kaart een inschrijvingsattest voorlegt aan Institut Supérieur de Formation Continue d'Etterbeek voor het academiejaar 2019/2020 in de richting bachelier de marketing; dat deze bachelor een opleiding is van 3 jaar wanneer een normaal studieparcours gevolgd wordt, en dat optimale studievoortgang bijgevolg niet bewezen is;

Overwegende dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting ook geen succes zijn: betrokkene is geslaagd voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is Ingeschreven;

Bijgevolg voldoet betrokkene niet meer aan de voorwaarden gesteld aan het verblijf als student; bovendien is de A-kaart verstreken sedert 31.10.2019.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam In 2017 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en lijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het

koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 61, 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 21, §7 van de Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten (hierna: de Richtlijn 2016/801) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adsturing van haar middelen zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“PREMIER MOYEN

(...)

En ce que,

Aux termes de la décision entreprise, la partie adverse expose fonder sa décision sur l'article 103.1° de l'AR du 08.10.1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;

Alors que,

L'article 103, visé dans la décision entreprise, expose que « Les membres de la famille de l'étudiant reçoivent les mêmes documents que celui-ci, et de même durée de validité. » ; cette disposition n'est pas en lien avec les motifs factuels qui fondent la décision entreprise ;

Les critères établis par le Roi en application de l'article 61, §1er,1° de la loi du 15.12.1980, selon lesquels un étudiant peut être considéré comme « prolonge(ant) ses études de manière excessive compte tenu des résultats » sont contenus à l'article 103.2 de la loi, que la partie adverse ne vise pas dans la décision entreprise ;

Fondée sur une base réglementaire incorrecte, la décision entreprise n'est pas valablement motivée ;

DEUXIEME MOYEN

(...)

En ce que,

Aux termes de la décision entreprise, il est intimé à la requérante l'ordre de quitter le territoire, au motif qu'elle « prolonge ses études de manière excessive compte tenu des résultats » ;

Alors que,

L'article 61 de la loi du 15.12.1980 prévoit que « Le Ministre peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études : 1° s'il prolonge ses études de manière excessive compte tenu des résultats; » ; la compétence du Ministre n'est donc pas liée et il demeure libre d'adopter, ou de ne pas adopter une décision d'ordre de quitter le territoire lorsque les critères contenus dans l'AR du 08.10.1981 sont objectivement réunis ;

L'article 21, §7 de la Directive 2016/801 précitée expose pour sa part que :

« (...) toute décision visant à retirer ou à refuser de renouveler une autorisation tient compte des circonstances spécifiques du cas d'espèce et respecte le principe de proportionnalité. »

L'article 62 de la loi du 15.12.1980 expose que :

« Les décisions administratives sont motivées. Les faits qui les justifient sont indiqués sauf si des motifs intéressant la sûreté de l'Etat s'y opposent. »

L'article 74/13 de la loi du 15.12.1980 expose que :

« Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné »

Enfin, votre Conseil rappelle de façon constante que dans le cadre de l'examen de la justification de l'ingérence dans la vie privée au regard des objectifs légitimes éventuellement poursuivis, tel que prévu à l'article 8 de la CEDH, « il incombe à l'autorité de montrer qu'elle a eu le souci de ménager un juste équilibre entre le but visé et la gravité de l'atteinte. » (voyez par exemple CCE, arrêt n°59.982 du 19.04.2011) ;

Première branche

La requérante ne conteste pas qu'elle n'a pas obtenu 45 crédits au cours de ses deux premières années d'étude ;

Ce constat ne constitue cependant que la prémisse à l'adoption éventuelle d'un ordre de quitter le territoire, décision que le Ministre doit fonder sur un examen complet et individualisé de la situation de l'étranger concerné, en application de l'ensemble des dispositions précitées ;

A cet égard, la partie adverse considère que « Overwegende dat betrokkene nu voor de verdere verlenging van de A-kaart een inschrijvingsattest voorlegt aan Instituut Supérieur de Formation Continue d'Etterbeek voor het academiejaar (sic) 2019/2020 in de richting bachelier de marketing; dat deze bachelor een opleiding is van 3 jaar wanneer een normaal studieparcours gevolgd wordt, en dat optimale studievoortgang bijgevolg niet bewezen is; Overwegende dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting ook geen succes zijn: betrokkene is geslaagd voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is Ingeschreven; »;

Or, d'une part, ni la loi du 15.12.1980 ni l'AR du 08.10.1981 ne prévoit la possibilité de fonder un ordre de quitter le territoire sur le constat que les nouvelles études entreprises s'apparentent à une régression dans le cursus scolaire, constat qui n'engage d'ailleurs que la partie adverse ;

D'autre part, la partie adverse viole la foi due à l'attestation d'inscription et aux relevés de notes produits par la requérante, ou à tout le moins commet une erreur manifeste d'appréciation, en déduisant de ces documents que les premiers examens présentés par la requérante furent couronnés d'échec (« Overwegende dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting ook geen succes zijn ; betrokkene is geslaagd voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is Ingeschreven ») ; en effet, s'agissant d'examen passés au mois de janvier 2020, seule une partie des unités de formation a été dispensée et suivie par la requérante (cft les dates contenues dans l'attestation d'inscription produite) alors que le nombre total de 54 crédits visés par la partie adverse correspond à toutes les unités de formation, dispensée au cours de l'ensemble de l'année 2019-2020 ; contrairement à ce que soutient la partie adverse, la requérante a donc présenté et réussi la majeure partie des examens qu'elle était en mesure de présenter, étant ceux ponctuant les unités d'enseignement dispensées lors du premier semestre de l'année académique ;

Deuxième branche

Le dossier administratif contient un certificat médical, qui justifie que la requérante n'a pas été en mesure de présenter les examens ponctuant l'année académique 2017-2018 dans des conditions normales, ayant souffert d'une crise d'appendicite ;

Or, dans le cadre de l'examen que la partie adverse est légalement tenue de faire de la situation individuelle de la requérante, il n'est jamais question de cette circonstance particulière ; or, il s'agit là

d'un élément déterminant puisque si elle avait été en mesure de préparer normalement sa session d'examens de l'époque, la requérante elle aurait pu obtenir davantage que 8 crédits ;

Rappelons que l'état de santé de l'étranger concerné par la mesure d'éloignement fait partie des éléments spécifiquement visés à l'article 74/13 de la loi du 15.12.1980 ;

La décision n'est pas valablement motivée, et viole l'ensemble des dispositions visée au moyen ;

6. Expose des faits de nature à établir que l'exécution immédiate des actes attaqués risque de causer à la requérante un préjudice grave et difficilement réparable

Du fait de la décision entreprise, la requérante se trouve dans l'incapacité de poursuivre ses études, et de se réinscrire pour l'année académique à venir ;

Il s'agit là, à l'évidence, d'un risque de préjudice grave et difficilement réparable ; Dans un arrêt n° 156.155 du 09.03.2006, le Conseil d'Etat a considéré que constituait un préjudice grave et difficilement réparable la simple interruption d'études en cours en Belgique (fussent-elles poursuivies en séjour irrégulier), susceptible d'entraîner la perte d'une année scolaire ;

Enfin, dans un contexte quelque peu différent, le Conseil d'Etat a également jugé que « l'interruption d'une année scolaire, spécialement au mois d'avril ou au mois de mai, aurait pour conséquence qu'elle serait perdue; qu'une telle conséquence constituerait pour cet enfant un préjudice grave difficilement réparable » (CE, arrêt n° 131.962 du 1er juin 2004, www.raadvst-consetat.be) ;"

2.2. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: "de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De verzoekende partij laat na om bij haar toelichting bij het tweede middel duidelijk uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 21, §7 van de Richtlijn 2016/801 of artikel 8 van het EVRM schendt.

Het tweede middel is in die mate dan ook onontvankelijk.

2.3. De in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat voornoemde beslissing in rechte is gesteund op artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet en op artikel 103.1° (lees: 103/2, §1, 1°) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekende partij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt en dat zij na de eerste twee jaren van haar studie niet minstens 45 credits behaalde. De verwerende partij verduidelijkt vervolgens in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij in september 2017 met een D-visum naar België kwam voor studies aan de Universiteit Saint-Louis om de richting bachelier en sciences économiques et de gestion in het academiejaar 2017/2018 te volgen, dat de verzoekende partij in het academiejaar 2018/2019 van richting veranderde en zich inschreef in de richting bachelier en ingénieur de gestion aan de Universiteit Saint-Louis, dat de verzoekende partij na twee academiejaren niet slaagde en voor het academiejaar 2019/2020 een weigering tot (her)inschrijving kreeg van de Universiteit Saint-Louis wegens het niet behalen van de opgelegde studievoortgang, dat zij hieruit kan besluiten dat de verzoekende partij na

twee jaar slechts 22 studiepunten behaalde en voor 8 studiepunten werd vrijgesteld, dat de verzoekende partij nu voor de verdere verlenging van de A-kaart een inschrijvingsattest voorlegt aan Institut Supérieur de Formation Continue d'Etterbeek voor het academiejaar 2019/2020 in de richting bachelier de marketing, dat deze bachelor een opleiding is van drie jaar wanneer een normaal studieparcours gevolgd wordt, en dat optimale studievoortgang niet bewezen is, dat de eerste examens van de nieuwe studierichting van de verzoekende partij ook geen succes zijn, dat de verzoekende partij geslaagd is voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is ingeschreven, dat de verzoekende partij bijgevolg niet meer aan de voorwaarden voldoet gesteld aan het verblijf als student, dat de A-kaart bovendien is verstreken sedert 31 oktober 2019. Vervolgens blijkt uit de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Er wordt gemotiveerd dat de duur van het verblijf in België niet van die aard blijkt om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen, dat de verzoekende partij in 2017 naar België kwam met een visum om hier te studeren, dat de machtiging tot verblijf steeds beperkt was tot de duur van de studies en tijdelijk van aard, dat uit het administratief dossier evenmin blijkt dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins- en familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen aldus op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is gegrond. Uit het verzoekschrift blijkt overigens dat zij de motieven van de bestreden beslissing kent zodat aan het doel van de formele motiveringsplicht is voldaan.

Een schending van artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke bepalingen van artikel 61 van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert

2.5. Artikel 61, §1, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“§ 1 De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:
1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;”*

2.6. De verzoekende partij betoogt in haar eerste middel dat volgens de motieven van de bestreden beslissing de verwerende partij haar beslissing heeft genomen op grond van artikel 103.1° van het Vreemdelingenbesluit, dat artikel 103 bepaalt dat de familieleden van de student dezelfde documenten als hij ontvangen, met dezelfde geldigheidsduur, dat deze bepaling niet strookt met de feitelijke motieven waarop de bestreden beslissing is gegrond, dat de criteria vastgesteld door de koning in toepassing van artikel 61, §1, 1° van de Vreemdelingenwet, volgens dewelke een student kan worden beschouwd als zijn studies op overdreven wijze verlengend rekening houdend met de resultaten, zijn opgenomen in artikel 103.2 van het Vreemdelingenbesluit waarnaar de verwerende partij niet verwijst in de bestreden beslissing, dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is, daar ze gebaseerd is op een incorrecte juridische grond.

2.7. Artikel 103 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt: *“De familieleden van de student ontvangen dezelfde documenten als hij, met dezelfde geldigheidsduur.”*

Artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt: “§ 1. *Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:*

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde; (...)”

De Raad stelt vast dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 103.1° van het Vreemdelingenbesluit en vervolgens wordt uiteengezet wat artikel 103/2, §1, 1° van het Vreemdelingenbesluit bepaalt. Het wordt door de partijen niet betwist dat de toepasselijke rechtsgrond *in casu* artikel 103/2, §1, 1° van het Vreemdelingenbesluit is. De Raad merkt op dat de verwijzing naar 103.1° van het Vreemdelingenbesluit aldus een louter materiële vergissing is, die verder geen invloed heeft op de motieven van de bestreden beslissing en de rechten van verdediging, nu uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat de verzoekende partij zich niet heeft vergist over de toepasselijke rechtsgrond van de bestreden beslissing.

2.8. In het eerste onderdeel van haar tweede middel stelt de verzoekende partij dat zij niet betwist dat zij tijdens haar eerste twee studie jaren geen 45 studiepunten heeft behaald, dat deze bevinding echter slechts het uitgangspunt vormt voor het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten, een beslissing die de minister moet baseren op een volledig en geïndividualiseerd onderzoek van de situatie van de betrokken vreemdeling. Ze verwijst daarbij naar de artikelen 61, 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet evenals naar artikel 21, §7 van de Richtlijn 2016/801. De verzoekende partij citeert vervolgens de motieven van de bestreden beslissing over haar prestaties tijdens het academiejaar 2019/2020 en betoogt dat de Vreemdelingenwet noch het Vreemdelingenbesluit voorziet in de mogelijkheid om een bevel om het grondgebied te verlaten te baseren op de vaststelling dat de nieuwe studies op een regressie in studievoortgang wijzen, dat de verwerende partij de bewijskracht van het inschrijvingsbewijs en van de door haar voorgelegde resultaten schendt, of op z'n minst een kennelijke beoordelingsfout begaat door uit deze documenten af te leiden dat de eerste examens van het huidig academiejaar ook geen succes zijn. Zij verduidelijkt betreffende de examens afgelegd in januari 2020, dat enkel een deel van de opleiding reeds gegeven en gevolgd werd, waarbij zij verwijst naar de data in het voorgelegde attest van inschrijving, terwijl dat het totaal van 54 studiepunten waarnaar de verwerende partij verwijst overeenkomt met alle opleidingsonderdelen die gedurende het hele jaar 2019-2020 worden gegeven, dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, zij het grootste deel van de examens die ze heeft kunnen afleggen, namelijk de examens van de opleidingsonderdelen die in het eerste semester van het academisch jaar werden gegeven, met succes heeft afgelegd.

2.9. Artikel 61, §1, 1° van de Vreemdelingenwet geeft de verwerende partij een discretionaire bevoegdheid in de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wanneer de betrokken student zijn studies op overdreven wijze verlengt. Ook uit artikel 103/2, §1, 1° van de Vreemdelingenbesluit volgt dat de verwerende partij “*de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het (kan) geven om het grondgebied te verlaten wanneer (...) hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde*”. Hieruit volgt dat de verwerende partij in voormeld geval ook rekening kan houden met andere relevante omstandigheden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij niet enkel rekening heeft gehouden met de eerste twee jaren van de studie, doch ook met het voorleggen van het inschrijvingsattest aan het Institut Supérieur de Formation Continue d'Etterbeek voor het academiejaar 2019/2020 in de richting bachelier de marketing.

Gelet op de discretionaire bevoegdheid die de verwerende partij ter zake heeft, kan de verwerende partij in haar nota met opmerkingen niet dienstig voorhouden dat de verzoekende partij het hoofdmotief van de bestreden beslissing, dat betrekking heeft op de eerste twee academiejaren, niet betwist en dat dit volstaat om aan te nemen dat de bestreden beslissing gesteund is op correcte motieven.

2.10. Betreffende het voorleggen van het inschrijvingsattest aan het Institut Supérieur de Formation Continue d'Etterbeek voor het academiejaar 2019/2020 in de richting bachelier de marketing motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing wat volgt:

“Overwegende dat betrokkene nu voor de verdere verlenging van de A-kaart een inschrijvingsattest voorlegt aan Institut Supérieur de Formation Continue d’Etterbeek voor het academiejaar 2019/2020 in de richting bachelor de marketing; dat deze bachelor een opleiding is van 3 jaar wanneer een normaal studieparcours gevolgd wordt, en dat optimale studievoortgang bijgevolg niet bewezen is;

Overwegende dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting ook geen succes zijn: betrokkene is geslaagd voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is Ingeschreven;”

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij de bewijskracht van het inschrijvingsbewijs en van de door haar voorgelegde resultaten schendt, of op z’n minst een kennelijke beoordelingsfout begaat door uit deze documenten af te leiden dat de eerste examens van het huidig academiejaar ook geen succes zijn. Zij verduidelijkt betreffende de examens afgelegd in januari 2020, dat enkel een deel van de opleiding reeds gegeven en gevolgd werd, waarbij zij verwijst naar de data in het voorgelegde attest van inschrijving, terwijl dat het totaal van 54 studiepunten waarnaar de verwerende partij verwijst overeenkomt met alle opleidingsonderdelen die gedurende het hele jaar 2019-2020 worden gegeven, dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, zij het grootste deel van de examens die ze heeft kunnen afleggen, namelijk de examens van de opleidingsonderdelen die in het eerste semester van het academisch jaar werden gegeven, met succes heeft afgelegd.

Vooreerst stelt de Raad vast dat niet duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing waarom uit het feit dat de bachelor die de verzoekende partij volgt in het academiejaar 2019/2020 een opleiding van drie jaar betreft, gelet op het woord “bijgevolg”, dat een optimale studievoortgang niet bewezen is. Echter stelt de Raad vast dat de verwerende partij zich eveneens heeft gebaseerd op de overweging dat de eerste examens van de nieuwe studierichting ook geen succes zijn daar de verzoekende partij geslaagd is voor drie vakken waarop zij in totaal 19 studiepunten heeft behaald van de 54 waarvoor zij is ingeschreven. De verzoekende partij kan gevolgd worden dat blijkt uit de informatie in het voorgelegde attest van inschrijving dat het totaal van 54 studiepunten waarnaar de verwerende partij verwijst overeenkomt met alle opleidingsonderdelen die gedurende het hele jaar 2019-2020 worden gegeven. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij hiermee rekening heeft gehouden. Hoewel in de bestreden beslissing gewag wordt gemaakt van “eerste examens” blijkt uit het motief dat gewezen wordt op het behalen van 19 studiepunten van de 54 waarvoor zij is ingeschreven, en niet op het behalen van 19 studiepunten van het aantal waarvoor er examens plaatsvonden in januari 2020. Om vast te stellen dat de eerste examens van de nieuwe studierichting geen succes zijn, heeft de verwerende partij het totaal aantal behaalde studiepunten, blijkens de motieven van de bestreden beslissing, niet afgetoetst aan het aantal studiepunten waarvoor er examens plaatsvonden in januari 2020, doch aan het totaal aantal studiepunten waarvoor de verzoekende partij is ingeschreven in het volledige jaar 2019-2020. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat het niet kennelijk onredelijk is om te oordelen dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting geen succes zijn nu zij er na de examens van het eerste semester niet in slaagde om de helft van het totaal aantal studiepunten waarvoor zij is ingeschreven te behalen, betreft dit een *a posteriori* motivering die geenszins duidelijk uit de gegeven motieven af te leiden valt. Er blijkt niet uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verwerende partij van oordeel was dat de eerste examens van haar nieuwe studierichting geen succes zijn nu zij er na de examens van het eerste semester niet in slaagde om de ‘helft’ van het totaal aantal studiepunten waarvoor zij is ingeschreven te behalen. Ten overvloede merkt de Raad op dat de verzoekende partij, blijkens de voorgelegde stukken bij de aanvraag, niet voor drie maar voor vier vakken slaagde.

2.11. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

2.12. Hoewel de verzoekende partij niet betwist dat zij na de twee eerste academiejaren een weigering tot herinschrijving kreeg van de Universiteit wegens het niet behalen van de opgelegde studievoortgang en dat zij na twee jaar slechts 22 studiepunten behaalde en voor 8 studiepunten werd vrijgesteld, en op grond hiervan toepassing ‘kan’ gemaakt worden van artikel 61, §1, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2, §1, 1° van het Vreemdelingenbesluit, betoogt zij dat het administratief dossier een medisch attest bevat dat rechtvaardigt dat de verzoekende partij de examens tijdens het academiejaar 2017-2018 niet onder normale omstandigheden heeft kunnen afleggen, omdat zij appendicitis heeft gehad, dat in het kader van het onderzoek van de individuele omstandigheden waartoe de verwerende partij wettelijk verplicht is, nooit melding wordt gemaakt van deze bijzondere omstandigheid, dat dit een

doorslaggevende factor is want als zij zich op dat moment normaal had kunnen voorbereiden op haar examens, zij meer dan 8 studiepunten had kunnen behalen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het "attest werkonbekwaamheid" heeft voorgelegd. In dit attest wordt aangegeven dat de ondertekende arts de verzoekende partij op 9 augustus 2018 heeft ondervraagd en onderzocht en haar onbekwaam heeft bevonden om de lessen bij te wonen en examens af te leggen gezien de recente heerkunde op 9 augustus 2018 en dit van 9 augustus 2018 tot en met 26 augustus 2018 om reden van ziekte. Gezien de verwerende partij op grond van de gegevens van de laatste drie jaar tot de bestreden beslissing komt, was zij ook gehouden het medisch attest dat werd overgelegd in overweging te nemen.

De Raad wijst erop dat het feit dat bepaalde examens niet konden worden afgelegd omwille van een gezondheidstoestand wel degelijk een relevant element is om te oordelen over het feit of de verzoekende partij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt, waardoor de verwerende partij gehouden was hiermee rekening te houden. Dit blijkt niet uit de motieven van de bestreden beslissing. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij is uitgegaan van alle juiste feitelijke gegevens.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

2.13. Het loutere feit dat blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de elementen vermeld in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en oordeelde dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij een mogelijke belemmering vormt om gevolg te geven aan het bevel, dat het medisch attest niets zegt over de actuele gezondheidstoestand van de verzoekende partij, zoals voorgehouden in de nota met opmerkingen, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

2.14. De verwerende partij heeft nagelaten om over te gaan tot een correcte en volledige feitenvinding betreffende de vraag tot verlenging van de A-kaart op grond van de studies, minstens blijkt dit niet uit de motieven van de bestreden beslissing.

Een schending van de motiveringsplicht wordt aangetoond.

2.15. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER